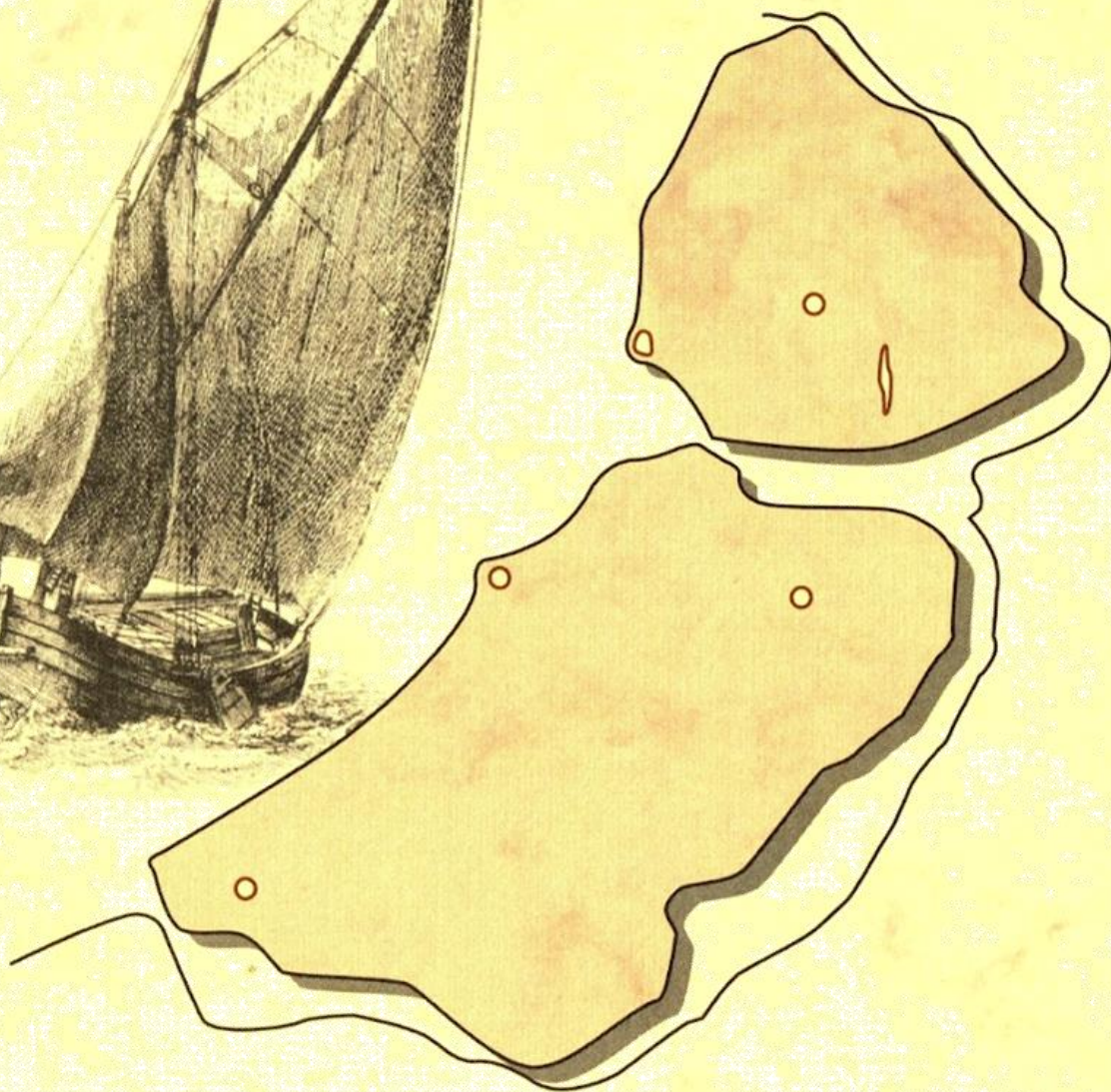
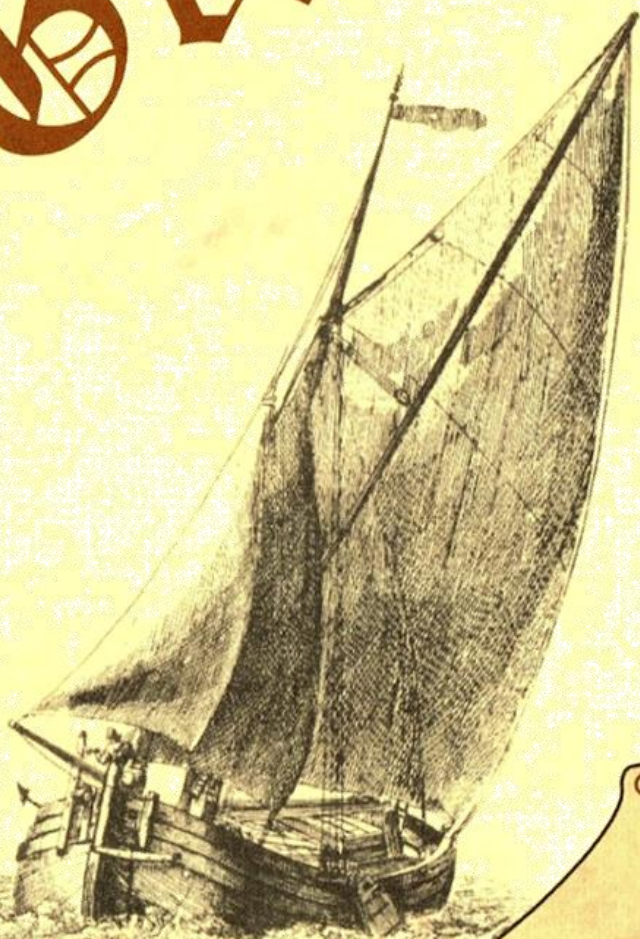

Genealogica

afdeling Flevoland

Nederlandse Genealogische Vereniging

40^e jaargang

Nr. 2

Mei 2024

Agenda

Lezingen

In Batavialand op zaterdagmiddag van 14.00 – 16.30 uur in de Ontginningszaal.

DATUM	ONDERWERP	SPREKER
21 september 2024	Verklarende niet te kunnen schrijven	Gerrie Overweel

Landelijke NGV dag in Groningen op 12 oktober 2024. (Voor meer informatie kun je terecht op de NGV website).

Lezing door Gerrie Overweel - Verklarende niet te kunnen schrijven.

Hoe en waar leefden je voorouders? Hoe kwamen zij aan een inkomen en gingen zij daarvoor op reis? Op zoek naar antwoorden op deze vragen kom je soms verrassende ontdekkingen tegen. Een groot aantal aktes eindigen met de zin 'Verklarende niet te kunnen schrijven'. Soms tekenden zij (vaak mannen) met een merkteken. Maar konden je voorouders lezen en/of schrijven? Kun je daar informatie over vinden en waar? Wat als je niet kon lezen of schrijven? Verhalen over gebeurtenissen of boeken kunnen iets extra's toevoegen aan je familiegeschiedenis. Daar hoort ook de ontwikkeling van lezen en schrijven bij, vroeger en nu. In elke familie komen bijzonder mooie verhalen en soms ook betreurenswaardige gebeurtenissen voor. Een blik in het verleden is de moeite van extra onderzoek waard. Zeker nu er steeds meer documenten op internet te vinden zijn. Is er informatie over lezen en schrijven te vinden? Daar vertel ik graag meer over.

Gerrie Overweel is sinds 1979 actief met genealogie bezig. Zij vond veel informatie 'in de oude doos' en bracht talloze bezoeken aan archieven. Nu zijn er steeds meer documenten en verhalen op internet te vinden. Een enorme vooruitgang. Tot haar pensioen gaf zij les aan volwassenen die moeite hadden met lezen en schrijven. Langzamerhand verdiepte zij zich ook in het leven van voorouders. Konden zij lezen en schrijven?

Publicaties van Gerrie:

2023 lesbrieff en kwartierstaat voor het jongerenproject van de NGV (www.ngv.nl)

2011 jubileumboek 25 jaar "De Herberg van Paulus" – Pauluskerk Baarn

2009 jubileumboek t.g.v. het 25-jarig bestaan van de Prago-Avondschool

2006 jubileumboek voor zorginstelling Schoonoord in Baarn t.g.v. 100-jarig bestaan

2006 genealogie, kwartierstaat, een boek over mijn familiegeschiedenis

1998 lesbrieven over het Koninklijk Huis - voor basisschoolleerlingen

Voorouderspreekuren.

Almere Centrum, De Nieuwe Bibliotheek

In Het Nieuwe Leerplein op de 2-de verdieping

1^e zaterdag van de maand , van 11 tot 15 uur

Lelystad, Studiecentrum Museum Batavialand

1^e zaterdag van de maand, van 11 tot 15 uur

Dronten, FlevoMeer Bibliotheek

In de **ONEVEN** maanden

1^e zaterdag van de maand van 10 tot 12 uur

Swifterbant, FlevoMeer Bibliotheek

In de **EVEN** maanden

1^e zaterdag van de maand van 10 tot 12 uur

Emmeloord, FlevoMeer Bibliotheek

2^e zaterdag van de maand, van 10 tot 12 uur

Zeewolde, FlevoMeer Bibliotheek

2^e zaterdag van de maand, van 11 tot 13 uur

Kampen, Stadskazerne. (i.s.m. Historische Vereniging Jan van Arkel)

1^e zaterdag van de maand van 10 tot 12 uur

NGV vrijwilliger in het zonnetje gezet - Peter Bedeker

Kun je jezelf even voorstellen?

Mijn naam is Peter Bedeker woonachtig in Almere-Buiten. Mijn ouders zijn geboren in Rotterdam en zijn na het bombardement van Rotterdam in 1940 verhuisd naar Amsterdam omdat mijn vader daar een baan kon krijgen. Ik ben geboren in 1949 in Amsterdam-Oost. In 1975 ben ik getrouwd en ben toen gaan wonen in de Bijlmer op 8 hoog. Ik heb daar gewoond tot 1985 en toen zijn wij verhuisd naar Almere-Buiten.

Wanneer ben je begonnen met genealogie en wat was de aanleiding?

De aanleiding was het leren kennen van de familie van mijn ouders omdat de rest van de familie in de buurt van Rotterdam was blijven wonen nadat mijn vader naar Amsterdam was verhuisd. Omdat mijn vader en zijn broer ieder tot een andere kerkgenootschap behoorden was er weinig onderling contact en heb ik dus ook nooit de gelegenheid gehad om mijn ooms, tantes, neven en nichten echt te leren kennen. De nieuwsgierigheid was al veel eerder ontstaan, maar in het begin van de jaren negentig ben ik daadwerkelijk begonnen met het opzoeken van familieleden op internet, omdat ik via mijn werkcomputer de mogelijkheid had om op internet te zoeken. En ik was nieuwsgierig hoe het werkte in de archieven.

Heeft (had) jouw beroep een link met genealogie?

Ik was werkzaam in de IT sector en had in mijn dagelijkse werk niet direct een link met de genealogie. Wel heb ik door het werken met en aanpassen van complexe databases, veel voordeel ervaren op de scanafdeling in Weesp. Ook door het oplossen van complexe vraagstukken in mijn werk heb ik wel geleerd om op een andere manier te zoeken in databases en bredere analyses te maken van de zoekresultaten.

Wat is het mooiste (meest waardevolle) wat je hebt gevonden in jouw familieonderzoek?

Het meest waardevolle van mijn onderzoek is dat ik een groot deel van mijn huidige familie (ooms en tantes) heb leren kennen. Ook daardoor heb ik veel neven en nichten leren kennen. Ook ben ik nog heel trots op de eerste akte die ik uit het stadsarchief van Amsterdam, toen nog aan de Amsteldijk, heb gehaald van een voorvader van mij.

Wat was het doel wat je op genealogisch gebied graag wilde bereiken?

Het doel was het leren kennen van mijn huidige familie (ooms, tantes, neven en nichten) en de verbindingen daartussen. Maar gaandeweg als je veel aktes en documenten vindt, ga je steeds verder zoeken naar alles wat met je voorvaderen te maken heeft.

Wanneer ben je begonnen als vrijwilliger bij de NGV

Ik heb een bezoek gebracht aan een Duitsland dag in Weesp toen ik in 2012 met pensioen ben gegaan. Tijdens een rondleiding zag ik zoveel interessante dingen, die mij deden besluiten om als vrijwilliger aan

de slag te gaan. Ik ben begonnen met een aantal andere vrijwilligers bij de scanafdeling van de familieberichten.

Wanneer en waarom ben je lid geworden van de NGV?

Na een lezing van A.C. Kleijwegt, onze oud-secretaris, in de "oude" bibliotheek van Almere over genealogie in het algemeen was ik zeer enthousiast geraakt door zijn verhaal. Toen ben ik ook direct lid geworden.

Wat maakt het vrijwilligers werk voor jou zo belangrijk (c.q. wat is de bevrediging die je eruit haalt?)

Samen met een groep mensen in eerste instantie het verenigingscentrum in Weesp draaiende houden. Het bereikbaar maken van grote collecties o.a. bidprentjes, overlijdensadvertenties, rouwbrieven en dankkaartjes die samen met een vaste groep zijn gescand en geïndexeerd. Nu op de voorouderspreekuren leer je zoveel mensen kennen en geniet ik ervan om mensen weer blij weg te zien gaan nadat je hun verder hebt kunt helpen met hun vastgelopen onderzoek. De vragen neem je vaak meer naar huis omdat je niet direct een antwoord weet. Je moet even de tijd nemen om hier rustig over na te denken en dan kom je tot een oplossing.

Waar ben je het meest trots op dat je samen met de andere vrijwilligers hebt bereikt?

De opstart van het voorouderspreekuur in Almere. Inmiddels hebben we dit kunnen uitbreiden naar 6 verschillende locaties binnen onze afdeling. Wij hebben heel veel mensen kunnen helpen met hun hobby kunnen helpen. Veel mensen zijn blij en gelukkig weer uit de bibliotheek weggegaan na een bezoek aan ons voorouderspreekuur.

Wat is jouw advies voor mensen die nu willen beginnen met stamboomonderzoek?

Interview je familie. Begin eerst met vragen stellen aan de nog levende ouders, grootouders, ooms en tantes. Vanwege de wet op de privacy is het nodig om het recente verleden zelf uit te zoeken bij de nog levende familieleden.

Zou je anderen aanraden om vrijwilliger te worden bij de NGV en waarom?

Een vereniging kan niet bestaan zonder leden. Een vereniging maak je met z'n allen. Je hebt een gezamenlijke hobby, je leert van elkaar en je kunt elkaar verder helpen. De NGV is een landelijke organisatie waar heel veel kennis zit onder de leden.

Heb jij je verslaving voor genealogie ook doorgegeven aan je kinderen?

Op dit moment zijn de kinderen nog niet geïnteresseerd in de genealogie. Zij zitten in een andere levensfase, druk met gezin en carrière. Maar ik heb goede hoop dat dit nog verandert.

Beschrijf de NGV in een woord?

Het is niet in een woord te vangen. De NGV kent heel veel aspecten, positieve en soms ook negatieve. Het is een club die energie kost door het vele werk dat je ervoor verzet, maar je krijgt ook weer energie van de resultaten die je samen met de mensen kunt bereiken.

Wapenvelder Jan Rorije in het Oranjehotel

Een heel bijzonder verhaal is dat rond Jan Rorije, in de volksmond 'de Prikke' genoemd. Kleindochter Linda Rorije heeft veel naspeuringen verricht naar wat haar favoriete opa in de oorlog overkwam. Een deel heeft ze maar er zijn nog veel meer onbeantwoorde vragen.

Jan Rorije wordt geboren op 5 juli 1896 in Oldebroek en hij overlijdt op 11 oktober 1965 in Wapenveld. Hij trouwt op 19 juli 1917 als hij 19 jaar is met Willemina Kommer eveneens 19 jaar. Het jonge paar vestigt zich in Heerde en daar wordt op 8 maart 1918 hun oudste zoon Hendrik geboren. Daarna verhuizen ze naar Hattem waar het jonge gezin op 5 juli 1918 wordt ingeschreven in het Bevolkingsregister. Als beroep wordt voor Jan arbeider genoteerd. In Hattem wordt op 25 november 1920 hun zoon Hendrikus geboren.

In het bevolkingsregister van Hattem staat als beroep 'arbeider' opgegeven in het vakje voor zijn beroep. Maar in Zwolle volgt Jan de opleiding tot politieman. Hij heeft – gelet op een foto in uniform – enige tijd deel uitgemaakt van het Korps Politietroepen. Dat korps werd in 1919 opgericht en had een bijzondere oorsprong en taak. Nederland was buiten de Eerste Wereldoorlog gebleven maar de toenmalig Minister van Justitie vond dat met name de Marechaussee danig versterkt moest worden. Dat stuitte op weerstand maar met steun van de Minister van Oorlog, werd de Bijzonder Vrijwillige Landstorm in het leven geroepen. In juni 1919 werd dit omgevormd tot het Korps Politietroepen. Jan Rorije is waarschijnlijk in de periode dat hij naar Zwolle verhuisde, lid geweest van dit Korps Politietroepen. Het werd in die tijd flink uitgebreid: van 1.200 man in 1919 naar 2.200 man in 1922. Onder de inspectie van de Koninklijke Marechaussee, werd het Korps Politietroepen ingezet bij militaire grensbewaking. De leden waren bewapend met karabijn, een pistool M25 en een klewang.

Maar het werk als politieman bevalt hem kennelijk niet. Zijn liefde gaat uit het onderhoud en vooral de handel in auto's. Vanuit Zwolle verhuist het gezin naar de Nachtegaalweg 17 (pal naast de spoorlijn Apeldoorn-Hattem) in Wapenveld. Volgens de verhalen die kleindochter Linda heeft gehoord in de familie, had Jan Rorije op landgoed Winfried een garage van waaruit hij in auto's handelde. Nu moest je voor automobielen in de tijd voor de Tweede Wereldoorlog, vooral op de landgoederen zijn. De adel had al auto's en dat was op landgoed Winfried niet anders. Jonkheer Sandberg heeft zelfs één van de weinige Spykers bezeten. Ook had hij een chauffeur in dienst. Volgens Linda heeft haar opa aan jonkheer Sandberg zelfs

Jan Rorije en Willemina Kommer poseren bij
een auto van hun garagebedrijf

een Bentley verkocht. Linda heeft in Ep Regterschot uit Wapenveld een getuige over de plek waar de garage gevestigd was. Dat was aan de noordkant van het landgoed in de hoek achter de huidige Bed & Breakfast 21. Daar is nog steeds een kale plek te vinden. "Regterschot reed zo met me mee naar de plek waar volgens hem de poort naar de garage in de tuinmuur heeft gezeten", vertelt Linda.

Volgens het familie verhaal, is de vrouw van Jan Rorije, nadat haar man was opgepakt wegens wapenbezit (daarover later meer), door jonkheer Sandberg via de Duitse bezetter onder druk gezet om de garage te ontruimen. Dat is uiteindelijk gelukt en dat kwam hard aan bij de familie Rorije. Want naast Jan werkten ook zijn broers en enkele monteurs in de garage. Toen Rorije na afloop van de oorlog dan ook thuis kwam, was hij alles kwijt.

gedenboek-oranjehotel pagina 395.pdf

Roo, Mevr. J. de Den Haag	Scherpenhuizen, A. Haarlem	Senior Coronel J. G. A'dam
Robers, B. H. Den Haag	Scheffers, Luuk Den Haag	Sikkema, Beilen
Roozenburg, Jet Den Haag	Schoenmaker, fam. Heemstede	Siebert, J. H. Den Haag
Rolink, F. Ootmarsum	Schoblink, Rienus	Simons, Karel Amsterdam
Rosenboom, M. A. A'dam	Scheiven, Clara A. G. v. Den Haag	Silacus, J. C. A. Apeldoorn
Roy, Tjoep de Den Haag	Schalt, Wim of Hans	Silvis, S.
Rossum, Koen Delft	Scheltens, D. Den Haag	Sikkema, Piet
Roozenburg, Margot Leiden	Schouten, Mej. Joop Utrecht	Sloot, M. Vlaardingen
Roegis, Achiel België	Schmitz, B. Amsterdam	Sluis, Kees v. d. Delft
Ros, Joop Delft	Schmitz, J. Utrecht	Slechtendorst, M.
Rorije, J. Wapenveld	Schoonhoven, Mw. M. Utrecht	Slagter, Mevr. Den Haag
Rossum, P. v. Loosduinen	Schelle, C. J. v. Den Haag	Slagboom, J. Maassluis
Roessingh, W. Den Haag	Schoor, v. d. Voorburg	Slijderink, Jac. Rotterdam
Rosenberg, Mevr. Amsterdam	Scheurder, Den Haag	Slot, A. J. v. d. Maassluis
Rottmann, Utrecht	Schmaal, Markus Den Haag	Slot, H. Soesterberg
Rooke, L. Hoogland	Schipper, Roel Wierden	Slump, G. Den Haag
Rorij, L. de Dordrecht	Schulte Nordholt, J. Zwolle	Slikke, J. v. d. Scheveningen
Rotsma, P. Den Haag	Schulte Nordholt, W. Zwolle	Sluis, H. Den Haag
Rozemulder, W. J. Den Haag	Schijfsbay, Mw. Den Haag	Sleutjes, J. Scheveningen
Romeyn, Dr. J.H.S. Den Haag	Schermeb, Mevr. R. Den Haag	Smayer, C. de Vlaardingen
Rooij, Mevr. H. de Den Haag	Schulte, J. Hoorn	Smit, Cor Delft
Ronda, A. Amsterdam	Schudel, Leiden	Smit, Mevr. T. v. d. Schiedam
Ronde, J. de Den Haag	Schouten-v. d. Vegte Mevr.	Smeekes, K. Oisterwijk
Roth, M. Den Haag	Schuitmaker, Y. Rotterdam	Sman, S. H. v. d. Nootdorp
Roest, E. Rijswijk	Schuit, v. d. Haarlem	Smit, K. Amsterdam
Rozendaal, J. J. Rotterdam	Schultze, Gebr. Zwolle	Smedts, M. P. Overschie
Rosella, S. Bussum	Schouten, G. Delft	Smits, J. J. Culemborg
Roël, Freule J. C. Zeist	Schutter, Mw. N. Den Haag	Smit, P. J. v. d. Rotterdam
Roy, Mevr. M. R. Den Haag	Schoenmakers, Helene Amby	Smallegange, C. Den Haag
Rooie, A. de Valkenburg L.	Schravendijk, Marry F. J. Den Haag	Smits, J. M. Den Haag
Roo, Mevr. L. de Den Haag	Schults, A. Amsterdam	Smalbrugge, Joh. Wierden
Rosensboom, Mevr. L. J. M. Amsterdam	Schalk, T. v. Hilversum	Smit, T. v. d. Den Haag
Rot, Mevr. J. N. C. M. de Den Haag	Schimmerling, Mevr. C.	Smit, J. M. Amsterdam
Romeijn, Mevr. J. Den Haag	Schrijver, Mevr. E.	Smits, M. Rotterdam
Rosielle, C. W. Amsterdam	Schutter, C. J. M.'s Bosch	Smit, J. D. Den Haag
Romijn, P. Den Haag	Schwertman, H. Finsterwolde	Smid, W. F. Amsterdam
Rooij, A. de Amsterdam	Schuilburg, G. C. Soest	Sminck, H. Harderwijk
Roosboom, Mevr. C.	Schuller, G. P. Beek bij Nijmegen	Smit, A. Amsterdam
Romeyn, Mevr. J. M. C. Den Haag	Scholte, K. Den Haag	Smits, A. J.
Roest, G.	Schalk, J. P. Den Haag	Smit, J. H.
Rooyen, v.	Schalcker, Mevr. M. Den Haag	Smit, Gerrit Nw Vennep
Rot, Th. S.	Schwenke, F. C. Voorburg	Snoeck, Nijmegen
Ruten, F. Bithoven		Snoek, Emmy
		Sniiders, N. Den Haag

Jan Rorije is in maart/april 1942 opgepakt door de Duitsers vanwege wapenbezit. Wat daar aan vooraf ging is onbekend. Was hij onvoorzichtig? Is Jan verraden? Vast staat wel dat hij eind maart/begin april 1942 is opgepakt. Voor zover bekend is hij de enige Wapenvelder die in het beruchte Oranjehotel in Scheveningen heeft gezeten. Hij komt als Jan Rorije, Wapenveld voor in het Gastenboek van het Oranjehotel. Linda heeft de persoonskaart van opa Rorije in het Oranjehotel achterhaald. Hij is daar

1 april 1942 opgenomen in Zelle 78 vanwege verboden wapenbezit en veroordeeld tot 1,5 jaar. Volgens het verhaal in de familie zou het gaan om karabijnen. Dat wil zeggen: geweren met een ingekorte loop die handig in gebruik waren. Naast de bewapening voor soldaten en politie, werd de karabijn ook als jachtwagen gebruikt. En dat hij met wapens om kon gaan mag, vanwege zijn tijd bij het Korps Politietroepen zeker veronderstelt worden. Dat Rorije om wist te gaan met wapens, beaamt Linda. "Als ik vroeger bij opa in Zwolle logeerde, mocht ik soms met een van zijn windbuksen schieten".

Handelde Jan Rorije in wapens? Bekend is dat de 'Prikkies' naast hun handel in fietsen en auto's handelden in alles wat los en vast zat. Dat Jan over wapens beschikte, werd bij de afbraak van de woning aan de Nachtegaalweg nog eens onderstreept.

"Naast de kelder was ook nog een blijkbaar geheime kelder. Want daarin lagen nog een groot aantal karabijnen", vertelt Gerrit Jans die ooggetuige was van de sloop.

Vanuit het Oranjehotel wordt Jan overgeplaatst naar de P-A B, een strafgevangenis in Bochum. En dat is een berucht geworden plek. Hier werden ook gevangenen in de speciale strafklasse 'Nacht und Nebel' vastgehouden. Dat wil zeggen gevangenen, en met name verzetsmensen, die spoorloos moesten verdwijnen. Onder hen bijvoorbeeld Floris Bakels die later zijn beroemd geworden boek 'Nacht und Nebel' schreef.

Dat Jan Rorije daadwerkelijk in Bochum heeft gezeten, blijkt uit een registratiekaart van de 'British Zone Division International Tracing Service'. Deze dienst spoorde vermiste gevangen. Aangetekend is dat hij op 19 juni 1942 in Bochum is gearriveerd en Bochum heeft verlaten op 11 september 1943. Verder behoort hij blijkbaar tot de 'normale' strafgevangenen want hij mag wel bezoek ontvangen. "Zijn zoon Dirk ging bij hem op bezoek", weet Linda uit verhalen uit de familie. Uit de gegevens op de kaart van aankomst en vertrek, blijkt dat dat niet de anderhalf jaar is tot waar Jan Rorije is veroordeeld. En dat heeft volgens Linda alles te maken met de ontsnapping van de Wapenvelder uit de Duitse strafgevangenis.

British Zone Division,
International Tracing Service,
of Prison Strafbefehl BOCHUM.

Doc. No. 12.838
Nationality DUTCH

EXTRACT OF PRISON REGISTERS

Name Chr. Name	Birth Date Birth Place	Prison Number	Next of Kin	Sentence	Date of Arrival	Date of Departure or sent on or released to	Remarks
Rosa, Johannes	2.12.15 Amsterdam	803/41	Johannes R. - Amsterdam Stedionweg 251	9 M.G.	31.10.41 Amsterdam	1.3.42	Diebstahl
Rosa, Willem Fr. J.	17.5.15 Den Haag	2396/42	Frau R. - Den Haag Bloemfonteinstr. 14B	1 J.G.	23.12.42 Kleve	27.6.43	Abhoeren feindl. S.
Rosa, Kaimpe	28.2.13 Diever	1402/41	Mutter R. - Den Haag Suzanne 58	1,5 J.G.	25.3.42 Kleve	3.12.42	Verg. g. P. 134
Roswinkel, Joost	15.6.95 Rijswatering	747/43	Schwester R. - Den Haag Pyramidenstr. 137	8 M.G.	16.8.43 Kleve	21.3.44	Verlorenzang
Van Rootseelaar, Hend. J.	28.3.09 Baars	2125/42	Verwante R. - Soest Noordweg 31	8 M.G.	18.11.42 Kleve	10.5.43	Unterlassung
Van Rooy, Johannes	1.7.25 Bertel	957/44	Maria R. - Bertel Rindheveschweg 7	9 M.G.	21.9.44 Kleve	20.4.45	Deutschf. Kundgeb.
De Rooy, Nikolaas	6.2.23 Leenen a. d. Vecht	156/44	Jan R. - Leenen/Holland Reichsstrassenweg 20 b	10 M.G.	12.5.44 Dortmund	30.7.44	Heintuecke
Rorije, Jan	5.7.96 Oldenbroek	307/42	Frau R. - Wapenveld	1,5 J.G.	10.6.42 -	11.9.43	Waffenbesitz
Rosendahl, Johannes Albertus	29.9.05 Heerenberg	1022/44	Frau R. - Gorinchem Arkelsteuterweg 22	7 M.G.	21.9.44 Kleve	5.10.44	Diebstahl
Van Rosengarten, Jacobus	14.10.07 Utrecht	157/44	Frau R. - Utrecht Dinsstr. 30 b	8 M.G.	12.5.44 Dortmund	2.8.44	Heintuecke

Inschrijving van Jan Rorije in de strafgevangenis in Bochum.

"Zijn zoon Dirk bracht hem tijdens de bezoeken ook sigaretten mee. Dat werd op een bezoekuur gezien door een Duitse arts. Die had alle belang bij rookwaren. Jan maakte met de arts de afspraak dat hij sigaretten kreeg in ruil voor medewerking bij een vluchtpoging. Die werd ook op poten gezet. Daarvoor moest opa Rorije een nacht in de dodencel doorbrengen. Hoe weet ik niet maar van daaruit is hij wel ontsnapt", weet Linda uit de verhalen.

Daarna wordt het verhaal van Jan Rorije bloedstollend. Na zijn ontsnapping zou Jan weer opgepakt zijn door de Duitsers en opnieuw naar het Oranjehotel zijn gebracht. Volgens de verhalen die Linda heeft gehoord is hij daar ter dood veroordeeld. Vervolgens zou hij met behulp van een oud-collega van het Korps Politietroepen zijn ontsnapt. Hier is in de archieven niets van terug te vinden.

Jan Rorije keerde na afloop van de oorlog terug bij zijn vrouw en kinderen in Wapenveld. Om er daar achter te komen dat zijn garage is ontmanteld en hij niets meer bezit. In de archieven van de Politieke Opsporingsdienst en dat van jonkheer Sandberg is hierover niets te vinden.

In het archief van de Politieke Opsporingsdienst zijn nog wel de lotgevallen te vinden van de oudste zoon Hendrik. Die wordt op 12 mei 1945 gearresteerd door de Binnenlandse Strijdkrachten in de nasleep na de bevrijding. A. de Graaf heeft een brief aan de Politieke Opsporingsdienst geschreven. Daarin beschuldigd hij Hendrik Rorije, handelaar in afvalstoffen, van het verrichten van hand- en spandiensten voor de Duitsers. Ook zou hij, terwijl hij gevangen zat in Zwolle, nog vrij hebben gekregen om eten voor de Duitsers te halen. Hendrik zegt in zijn verklaring dat hij chauffeur/monteur is, getrouwd is en twee kinderen heeft, één van vijf en de ander van één jaar. Hij geeft als verklaring voor de brief van de Graaf dat deze 'een persoonlijke haat' tegen hem heeft. Hendrik meldt dat hij ondergedoken heeft gezeten en op 9 februari 1945 is opgepakt omdat hij zich niet had gemeld voor het werk bij de TODT. Hij is op 18 maart 1945 vrijgekomen. Dit nadat hij voor de Duitse commandant carbid had geruild voor een

Aal. = Aalsterdijk. -- Waa. = Laatbekende woonplaats. -- f = Tikkeltje in plaats van overblijfsel. -- O. = Oewindse (Polen). -- lg = Laatstelijk gekend met

[illegible]

10

Thuis werd er niet over de WWII gesproken vanwege de gevoeligheid. Via WieWasWie heb ik de geboortes van alle broers en zussen van Christiaan kunnen vinden. Christiaan is geboren in Naarden op 26-01-1913 als een zoon van Wouter van den Berg en Pietje Evertje van den Berg – Appeldoorn. Hij had 9 broers en zussen, inmiddels zijn deze allemaal overleden. Ik kan dus bij mijn ooms en tantes geen informatie meer inwinnen.

Christiaan is in Naarden naar school gegaan en heeft in Bussum zijn vrouw ontmoet en is op 19-02-1937 getrouwd in Bussum met Antonia Johanna Petronella Regter. Samen hebben ze 3 kinderen gekregen te weten: Christina Antonia 19-05-1939, Andreas Wouter 17-10-1940 en Christiaan op 12-06-1943. De geboorte van Christiaan heeft hij niet mee kunnen maken, omdat hij op 15-04-1943 gearresteerd is door de Sicherheitsdienst (SD). De taak van de SD was om op drie typen personen te jagen: communisten, verzetslieden en natuurlijk Joden. Welke methoden ze daar in Nederland voor gebruikten, doet journalist en historicus Elias van der Plicht uit de doeken. In zijn bijdrage in het boek "De jacht op het verzet" beklemtoont hij dat de constante factor in het optreden van het Duitse 'veiligheidsapparaat' de toepassing van extreem geweld was. "Het is haast onvoorstelbaar wat er allemaal uit de kast gehaald werd om tegenstanders te dehumaniseren: met gummiknuppels in het gezicht slaan tot kaakbreuken aan toe, mensen meer dan vijftig uur achter elkaar tegen een muur zetten, op mensen inslaan met fietspompen of kettingen en ze aanhoudend gebeten laten worden door opgefokte honden. Wat ook voorkwam was met scherpe nagels gezichten openkrabben, mensen vastbinden aan gloeiendhete kachels of in ijskoud water stoppen, uithongeringsmethoden en seksuele intimidatie van het vrouwelijk geslacht."

Zie voor meer informatie de boeken van Ad van Liempt, Jodenjacht (2011) en De jacht op het verzet (2013).

In Kamp Vught had Christiaan het gevangenenummer 6151, in kamp Amersfoort had hij het gevangenenummer: 12585 (3) en in kamp Meppen-Versen had hij gevangenenummer: 56301.

Tijdens de kamperiodes was je naam niet van toepassing, je werd een nummer.

Christiaan van den Berg is in verband met het verlenen van onderduikadressen aan Joodse landgenoten door de *Sicherheitsdienst* gearresteerd en vervolgens op 15 april 1943 naar Kamp Vught overgebracht. Op dat moment was kamp Amersfoort tijdelijk gesloten. Kamp Vught telde ongeveer 14 *Aussenkommando's* waaronder het zogenoemde 'Moerdijk-kommando' (buitencommando's bestonden van maart 1943 tot medio februari 1944). Christiaan van den Berg werd in dit commando tewerkgesteld. De gevangenen werden ondergebracht in oude scheepsbarakken en moesten in Zuid-Holland en Noord-Brabant tankvallen graven.

Op 22 mei 1944 werd Christiaan van den Berg overgebracht naar Kamp Amersfoort. Hij werd bij aankomst in de administratiebarak ingeschreven. De gevangenen kregen een nummer; van toen af had men geen naam meer maar waren zij een nummer. Van den Berg kreeg kampnummer 12585. Geld, horloges en andere waardevolle persoonlijke spullen moesten worden afgegeven. Na de inschrijving ging men in afmars naar de kledingbarak en werd men 'omgetoverd' tot *Häftling*. De gevangenen kregen oude afgedankte kleding van de PTT, het Nederlandse leger of andere instanties. De schoenen werden omgeruild voor klompen. Pasten ze niet dan moest men maar zien of er geruild kon worden. De barak was een langwerpige ruimte met in het midden een gangpad en aan beide kanten een lange rij stapelbedden van drie verdiepingen.

Na het ochtendappel (07.00 uur) en een zeer mager ontbijt werden de gevangenen aan het werk gezet. Er vertrokken commando's, zoals de groepen werden genoemd, naar hun werk buiten het kamp (waaronder bosarbeid, werk rond en op de vliegbasis Soesterberg). Andere gevangenen werden in het kamp zelf tewerkgesteld (keukenploeg, aardappelschilploeg, schoonmaakploeg etc). De Joodse gevangenen kregen veelal fysiek zeer zwaar werk en waren mikpunt van ernstige mishandelingen.

Vanuit Kamp Amersfoort gingen ruim 800 transporten naar andere bestemmingen waaronder beruchte concentratiekampen zoals *Neuengamme*. De sterfte onder de laatste transporten met dwangarbeiders vanuit Kamp Amersfoort was erg hoog. Van het transport op 11 oktober 1944 van 1438 mannen naar *Neuengamme* kwam 82% om. Het laatste transport naar *Neuengamme* van 15 maart 1945 van 256 mannen leidde in minder dan twee maanden tot een sterfte van ruim 70%.

Op 11 oktober 1944 is Christiaan van den Berg vanaf station Amersfoort op transport gezet naar *Neuengamme*. Hij is op 11 maart 1945 in Meppen overleden.

Polizeiliches Durchgangslager Amersfoort	
Familienname: <u>v.d.Berg</u>	Häftlin. Nr. 12585
Vorname: <u>Christiaan</u>	Schutzhaft angeordnet:
geb. am <u>26.1.13</u> in <u>Naarden</u>	am: durch (Behörde):
Beruf: <u>Fabrikarbeiter</u>	Bisherige Parteizugehörigkeit:
Religion: <u>Evang.</u> Staat: <u>Niedl.</u>	Vorstrafen:
verh., kon. ges. <u>verh.</u> Kinder <u>3</u>	
letzte Wohnort: <u>Bussum,</u>	
<u>Veldheimerlaan 42</u>	
Adr. d. nächsten Angehörigen: <u>Ehefrau,</u>	eingeliefert: <u>22.5.44</u>
<u>wie oben</u>	entlassen: <u>17 OCT. 44</u> <u>K.L.N.</u>
	überführt:
	zurück:
Uager Vught Grund: <u>Judenbegünstigung.</u>	

K 73 - 9546

Inschrijvingskaart van Christiaan van de Berg voor Kamp Amersfoort.

Berckel, van

Karel Clemens
Delft 19·VIII·1892
Chirurg
Vught 5·IX·1944

Berden

Sylvester Willem Jerome Maria Martin
s-Gravenhage 2·IX·1919
Student
Kessel 7·XI·1944

Berende

Dingeman Adrianus
Geerttruidenberg 28·VII·1900
Lid N.B.S.
Geerttruidenberg 19·XI·1944

Berg, van den

Achilles
Nieuwer-Amstel 14·IV·1894
Schoorsteenveger
Buchenwald 21·IX·1942

Berg, van den

Christiaan 26·I·1913
Naarden
Fabrieksarbeider
Neuengamme 11·III·1945

Berg, van den

Christiaan Frederik
Arnhem 27·VII·1901
Kapitein inf
(Utrecht) Leusden 29·VIII·1943

Berg-v.d.Vlis, v.d.

Cornelia Johanna
s-Gravenhage 28·X·1892

Vries 8·IX·1944

Berg, van den

Cornelis
Bussum 23·XII·1909
Opticien
s-Gravenhage 18·II·1943

Berg, van den

Cornelis
Haarlem 21·III·1906
Melkbezorger
Neuengamme 8·VII·1942

Berg, van den

Gerardus Leonardus
Utrecht 28·X·1901
Banketbakker
Neuengamme 21·II·1945

Berg, van den

Hendrikus Adrianus
Rotterdam 24·I·1925
Kantoorbediende
Neuengamme 1·I·1945

Berg, van den

Joseph
s-Gravenhage 24·III·1917
Persfotograaf
Sobibor XI·1943

Graf van Christiaan van den Berg op het Nederlandse Ereveld in Osnabrück.

Christiaan is op last van de autoriteiten herbegraven op het Nederlandse Ereveld te Osnabrück. Dit graf wordt onderhouden door de Nederlandse Oorlogsgraven Stichting. Op 19-05-2023 heb ik dit graf bezocht.

Adriaan van den Berg

Bronnen:

- 1: Overlijdensakte – Het Noord-Hollands Archief
- 2: Ministerie van Justitie – www.Delpher.nl
- 3: Kamp Amersfoort
- 4: Erelijst der Gevallen
- 5: Foto
- 6: Arolsen-Archieven – Nederlandse Rode Kruis

Hoe Nederland zichzelf bijeen heeft geraapt.

Lezing van Martin Berendse (met Paul Brood auteur van de Historische Atlas NL)

Op 25 Mei jl. kwam Martin Berendse met een rolkarretje met daarin allemaal oude schoolkaarten naar museum Batavialand in Lelystad om voor de afdeling Flevoland van de NGV een lezing te verzorgen over 'Hoe Nederland zichzelf bijeengeraapt heeft', de historische atlas NL. In de zaal werd het karretje uitgepakt en kwamen allemaal schoolkaarten uit eigen collectie van de spreker tevoorschijn. Deze werden opgehangen aan een meegebrachte staander en daarna ging de lezing van start.

Martin Berendse, directeur Openbare Bibliotheek Amsterdam, vertelde dat hij in zijn periode dat hij directeur Nationaal Archief was, het plan had opgevat om eens na te gaan op welk moment Nederland nu eigenlijk als zelfstandige natie was ontstaan. En daarbij was het dan eigenlijk ook een dubbele vraag: a) wanneer is de onafhankelijkheid uitgesproken en b) wanneer is de onafhankelijkheid gekregen? En vervolgens is het ook nog de vraag of de antwoorden wel voor alle gebiedsdelen hetzelfde is.

Tijdens de lezing werd

vooral duidelijk dat het oude traditionele geschiedverhaal vaak het verhaal van Holland is. Het perspectief van het noorden, oosten en zuiden wordt daarbij vaak vergeten. Betekende bijvoorbeeld het Placaet van Verlatinghe van 1581 dat iedereen in ons land afstand nam van de Spaanse koning? Werd 'de bevrijding van Den Bosch' in 1629 wel door iedereen gevoeld als een bevrijding en vonden de Brabanders het juist een verovering en bezetting van hun stad. Martin liet in zijn verhaal met kaarten zien dat Brabant, Zeeuws-Vlaanderen en grote delen van Limburg bijna twee eeuwen lang een soort van kolonie waren.

Ook liet Martin zien dat de bestuurlijke gebiedsvorming zich niet echt liet plannen. Steeds werden gebieden afgescheiden of weer samengevoegd. Dit begon al bij het Verdrag van Verdun waarbij het Frankische Rijk werd opgedeeld in een westelijk deel, een oostelijk deel en een midden-rijk en dit is daarna nog vele malen vaker voorkomen. De meegebrachte kaarten maken duidelijk dat het grensgebied dat Nederland was een boeiend verleden heeft doordat omliggende landen en bestuurders er steeds begerig naar keken. M.n. in de Historische Atlas NL en de Historische Streekatlas is de regionale geschiedenis van een gebied goed terug te

vinden, een onmisbaar instrument voor een stamboomonderzoeker. De atlassen laten precies zien wanneer een stukje land of een stad precies aan Nederland is toegevoegd en waarom de huidige grens loopt zoals die loopt.

In Flevoland met veel bewoners met wortels in alle andere provincies, werd vanuit de zaal goed en met herkenning van het verhaal, gereageerd op Martin Berendse. Hierdoor kwamen de Water- en Wegenatlas niet aan bod, omdat de tijd op was. Misschien dat de spreker hiervoor nog een keer terug zal komen.

Al met al kijken we terug op een mooie middagje vaderlandse geschiedenis met veel aanknopingspunten voor het verhaal rond de stamboom!

In 2019 verscheen de Historische Atlas NL. Inmiddels zijn er al zes drukken verschenen. En sinds de eerste druk zijn ook vervolgdelens verschenen:

- Historische Streekatlas NL, de ware schaal van Nederland
- Historische Stadsatlas NL, Nederland stedenland en
- Historische Wateratlas NL, de drijvende kracht van Nederland
- De Historische Wegenatlas NL, Nederland in beweging.

Alle atlassen zijn uitgegeven door WBooks, huisuitgeverij van het Nationaal Archief.

Willy van der Most.

Borgbrieven

Wanneer u bij uw stamboomonderzoek uw voorouder of voorouders uit het oog verliest of vastloopt omdat u niet weet waar zij vandaan kwamen, dan kunnen borgbrieven mogelijk uitkomst bieden.

Borgbrieven geven inzicht in de verhuisbewegingen van personen. Daarom zijn dergelijke akten een belangrijke bron bij stamboomonderzoek. Borgbrieven werden ook wel akten van indemniteit genoemd.

De toenemende armoede in de Republiek in met name de tweede helft van de 17^e eeuw leidde tot een toestroom van vreemdelingen in de steden en op het platteland. Het gevolg hiervan was onder andere dat er een steeds groter beroep werd gedaan op de plaatselijke armenzorg. Om te voorkomen dat de toestroom van vreemdelingen de lokale armenkas niet te veel ging belasten moest er een oplossing worden gevonden. Dat was de borgbrief.

Borgbrieven zijn afgegeven vanaf ongeveer het begin van de zeventiende tot ongeveer de eerste helft van de negentiende eeuw. De borgbrief werd afgegeven door het stads- of dorpsbestuur van de plaats van herkomst, omdat daar in de meeste gevallen ook de armenzorg onder viel. In de borgbrief stelde de armenkas van de plaats van herkomst zich garant (borg) voor het geval dat de persoon die verhuisde gebruik moest gaan maken van de armenkas van de plaats waar de persoon naar verhuisde. De meeste dorpen en steden eisten van financieel zwakkere immigranten een dergelijke verklaring, alvorens toestemming tot vestiging te verlenen. Mocht de nieuwkomer in financiële problemen komen en een beroep willen doen op de armenkas in zijn of haar nieuwe woonplaats, dan kon deze armenkas dit verhalen op de armenkas van de plaats van herkomst.

Een borgbrief had je dus nodig als je je buiten geboorteplaats wilde vestigen en financieel niet onafhankelijk was.

Indien iemand zich met borgbrief ergens had gevestigd en hij of zij wilde zich na verloop van tijd ergens anders vestigen, dan kon deze persoon zijn ingeleverde borgbrief weer ophalen en meenemen voor zijn nieuwe woonplaats.

Niet iedereen had een borgbrief nodig. Rijke mensen, militairen, dienstbodes en seizoens-arbeiders konden zich zonder een dergelijke brief elders vestigen. Ook voor de stad Amsterdam had je geen borgbrief nodig. Deze stad was namelijk erg verlegen om nieuwe arbeidsmigranten.

Soms kon iemand geen akte van indemniteit overleggen. De vestigingsplaats kon dan een 'akte van renuntiatie' eisen, waarin betrokkene verklaarde geen beroep te zullen doen op ondersteuning.

Originele borgbrieven zijn, voor zover aanwezig, terug te vinden in de diverse streek- en stadsarchieven. In deze archieven zijn ze dan ondergebracht in de schepenbankarchieven en soms ook in notariële archieven. Als de lokale armenzorg onder een kerkelijke instelling viel dan zijn de borgbrieven in de lokale kerkelijke archieven, zoals de diaconiearchieven van de hervormde gemeenten terug te vinden.

Ter illustratie bij dit artikel volgen enkele voorbeelden van borgbrieven of akten van indemniteit die ik in mijn eigen stamboomonderzoek heb gevonden. Zo verhuisde in 1775 mijn voorouders Francis Petrus Immens (1) (Namen 1735 – Tilburg 1830), chirurgijn en vroedmeester, en Clara Franken (Amsterdam 1745 – Tilburg 1801), vroedvrouw, met hun kinderen van Helvoirt naar Tilburg. Francis Immens was namelijk

door het dorpsbestuur van Tilburg benoemd tot heel- en vroedmeester. Voor hun in Helvoirt geboren kinderen werd onderstaande borgbrief afgegeven.

49.

gegr. op Zeegel
a 6 stuyvers

Wij francis Slegers en johannes de Wilt Scheep-
man des Dorps Helvoirt Certificeeren bij desen dat
voaraan in Eijgenen persoon Verscheenen en
Gecompareert is Jacobus van Schijndel Regent
Armenrechter in der tijd der Anne Tafel der H.
Geest desers parochie van Helvoirt, dewelke sich
in die qualiteijt met onse bewilliginge en
toestemminge Verclaarde te Stellen Borge voor
den onderhand vande kinderen van francis johan-
net Name francis Hendrius, Johanna Catharina,
Johannes Nicolaas, Maria Clara, Hendrius Jaco-
bus alle Gebooren alhier tot Helvoirt ~~door~~
sijns in die qualiteijt belovende den armen
van de Heerlijckheijde Tilborgh en alle andere
Anne Tafelen en voorts te volgen fol 4.
In kennisse der Waarheid heeft den Comprou-
en wij Scheepman boovengenoemde deese
ten proto-colle onderteekend hebben Heeden
den aghtienden april Seventien Honderd Vijff-
entseventigh
Jacobus van schijndel
Johannes de Wilt

mij poert
H. V. Voort

Transcriptie van bovenstaande borgbrief.

gegr. op zegel
a 6 stuivers

Wij Francis Slegers en Johannes de Weerdt schepenen
in deses deses dorps Helvoirt certificeren bij deses dat
voor ons in eijgner persoon verschenen en
gecompareert is Jacobus van Scheijndel regeerend
armmeester in der tijd der Arme Tafel der H.
Geest deser parochie van Helvoirt, dewelke sigh
in die qualiteit met onse bewilliging en
toestemminge verklaarde te stellen borg voor
den onderhoud van de kinderen van Francis Immens
met name Francis Hendricus, Johanna Catharina,
Johannes Nicolaas, Maria Clara, Hendricus Jaco-
bus alle geboren alhier tot Helvoirt dewelke
sigh in dier qualiteit beloovende den armen
van de heerlijkheid Tilborgh en alle andere
Arme Tafelen en voorts te volgen sal 4
in kennisse der waarheid heeft de comparant
en wij scheepenen boovengenoemt deese
ten prothacolle onderteekend hebben heeden
den aghtienden april seventien hondert vijff-
enseventich.

Jacobus van Scheijndel
Johannes de Weert

mij present
H.V. Voorst

Wat mij opvalt aan deze borgbrief is dat de oudste zoon, Franciscus Immens (overleden in 1785), gedoopt te Helvoirt op 9 mei 1765, niet is vermeld. Maar de tweede zoon, Franciscus Henricus, gedoopt te 's-Hertogenbosch op 10 april 1766, wordt weer wel vermeld.

Een ander voorbeeld zijn de borgbrieven voor de kinderen van mijn voorouders Matthijs Govertsz. van der Beek (onder Rijswijk ca. 1745-1750 - Poeldijk 1800) en Helena Gerritsdr. van den Berg (Delft 1756 – Poeldijk 1794). In 1790 verhuisde het gezin met de kinderen Jannetje (10 jaar oud), Gerrit (9 jaar oud), Govert (8 jaar oud), Antje (5 jaar oud), Jan (3 jaar oud) en Cornelis (3/4 jaar oud) van Naaldwijk naar Poeldijk. In 1792 vinden we weer een borgbrief in het archief van de Bartholomeuskerk van Poeldijk als ze voor de 2^e maal naar Poeldijk verhuizen. In het nabij gelegen Monster zijn de kinderen Willem (1 1/4^e jaar oud) en Pleuntje (3 weken oud) geboren. Omdat we ons hier in het Westland bevinden, lijkt het er op dat gezien de meerdere verhuizingen Matthijs Govertsz. van der Beek een los tuinarbeider was.

Voor den Armen.

 *Wij Bailliu en melgeb: mannen
van Maaldrup*

beloven by dezen, dat Wy ter Requisite van Schout
en Geregten van *Monster en alle andere*
Plaatsen ten allen tyden wederom binnen
onze Jurisdictie zullen inneemen *de kinderen van*
Matthys Goversz. vdBach en Helena Goversz.
van den Bedeg Egelieders met naames Jannetje
oud 10 jaar, Gerrit oud 9 jaar, Goversz oud 8 jaar,
Antje oud 5 jaar, Jan oud 3 jaar en Jorrit
oud 3/4 jaar
belovende mits dien, ons niet te zullen behelpen met de Waar-
schouwing van Haar Ed: Groot Mog: van dato den 8. Augustus
1682.

Gegeeven binnen *Maaldrup den 10 mey 1690.*

Ter Ordonnantie van dezelve
als Secretaris.

Oppebest Willems.

Pro des.

Y, Schout en Scheepenen van de
Heerlykheid Monster, Hebben aan

*De twee kinderen van Matthys Gove de 2de van der
Beek met Naamen Willem oud En en een
Vierde jaar. en Pleintje oud drie weken*
tegenwoordigh — met 'er Woon sig onthoudende te *Hrshulredijk*
geconsenteert, gelyk wy consenteeren met deese: dat ingevalle
deselve wederom binnen onse Heerlykheid wilde koomen
woonen, wy *bevelen* als onse Inwoonders — sullen ad-
mitteeren; Niet tegenstaande *Dat Ley* jaar en dagh, buyten
onse jurisdictie gewoont hadde: mits dat sig, wel ende eerlyk
Zullen hebben gedraagen, soo als — ten tyde
— 'er Inwooninge alhier, naa behooren — ~~gerem-~~
~~porteert, immers voor soo veel ons bekend is.~~

Daar van wy — deese Acte hebben verleent omme te
strekken na behooren.

Gegeeven binnen Monster den *25. May 1792.*

Ter Ordonnantie van deseive by my
Julfr. Secretaris geteekent

Maurice Kruijk

Bronnen:

BHIC, Schepenbank Helvoirt, toegangsnummer 5119, inventarisnummer 27, folio 099.
Archief Bartholomeuskerk Poeldijk

<https://watstaatdaer.nl/borgbrieven-ontlastbrieven-akten-van-indemniteit>

Verslag van de Algemene Vergadering van 20-04-2024

Afwezig waren de afdelingen Apeldoorn (APL), Achterhoek & Liemers (ACH), West-Midden Brabant (WMB). De afdeling Hollands Noorderkwartier (HNK) heeft op dit ogenblik geen actief bestuur meer.

De notulen van de vorige vergadering werden goedgekeurd.

Daarna volgden een aantal mededelingen van de voorzitter:

- ⇒ Allereerst dat Anne-Marie van Rijsingen stopt met de ledenadministratie omdat dit niet te combineren is met haar taak als secretaris van de afdeling Kwartier van Nijmegen (KvN). Jan Adema is haar opvolger en hij wordt al ingewerkt.
- ⇒ Vervolgens geeft de voorzitter aan dat er wordt gezocht naar een gepaste bestemming voor de bidprentjes, die al gedigitaliseerd zijn. Er lopen gesprekken met Het Bidprentjes Museum in Helmond.
- ⇒ Dan wordt de ontwikkeling van het ledenbestand besproken. Dat is heel positief. In heel 2023 hadden we 191 nieuwe leden, tot half april 2024 al 126 nieuwe leden.
- ⇒ Daarna worden de oorkondes voor 40, 50, 60 jarig lidmaatschap uitgereikt. Het HB verzoekt de afdelingen om hier aandacht aan te schenken. Interview met de jubilaris en foto van de uitreiking voor een artikel in afdelingsblad.
- ⇒ De volgende mededeling gaat over het Famillement op 15 juni in Deventer. Er wordt nog een oproep gedaan voor vrijwilligers om die dag mee te helpen in de stand van de NGV.
- ⇒ In het najaar bestaat de NGV 80 jaar. Tijd voor een feestje vindt het HB. Leden kunnen via hun afdelingsbestuur ideeën opsturen naar het HB.
- ⇒ Dan is er in het najaar ook de uitreiking van NGV Schepperle Award. Het gaat hier om een prijs die het Hoofdbestuur zal toekennen aan een persoon die zich op het gebied van familiekunde (genealogie), genetica en/of heraldiek heeft onderscheiden. De afdelingen worden verzocht om nominaties op te sturen.
- ⇒ NGV Nieuwsrubriek wordt misschien opgeheven. Er lopen gesprekken met Mathieu Hendriks.
- ⇒ ASD gelden afdeling Twente. Toen de afdeling Twente tijdelijk zonder bestuur zat en was toegevoegd onder NATIONAAL is het saldo van de ASD rekening door de penningmeester overgezet naar de V_en_W rekening. Afdeling Twente wil nu weer de beschikking hebben over dat bedrag (ca € 7.500). Teruggeven van ASD gelden moet door de AV goedgekeurd worden en dus zal dit in november op de agenda komen. ASD protocol is wel goedgekeurd door de AV, maar staat nog niet op de website.
- ⇒ Er is een stilte van 2 minuten gehouden voor de overleden oud-bestuursleden.
- ⇒ Resultaat 2023 van € 157.098 t.l.v. de Algemene Reserve geboekt. Dit is goedgekeurd door de AV.
- ⇒ Jaarrekening is vastgesteld. Decharge van de penningmeester. Decharge van het HB voor het gevoerde beleid.
- ⇒ Herbenoeming Menno de Lang als penningmeester en Guus van Gameren als vicevoorzitter.
- ⇒ Verzoek van het HB aan kandidaten om zich te melden voor de functie van 2-de secretaris. Invulling van deze vacature is erg noodzakelijk.
- ⇒ Eppo van Koldam wordt benoemd in de Kascommissie.
- ⇒ Handleiding voor budgethouders NGV is aangenomen.
- ⇒ De nieuwe statuten moeten rond zijn voor eind volgend jaar.
- ⇒ Er is nog geen nieuwe coördinator voor het Verenigingscentrum. Kandidaten kunnen zich melden bij het HB.

Daarna geeft Guus van Gameren een uiteenzetting over de NGV Academie. De Educatiecommissie is gestart op 9 april en bestaat uit Robert Keurntjes, Paul Tweehuysen en Guus van Gameren. De commissie heeft de prioriteit gelegd bij ontwikkeling en online activiteiten.

Ontwikkeling:

- Uniformiteit in aanpak en structuur van cursussen en workshops.
- Cursus Genealogie voor gevorderden.
- Onderzoek in het buitenland per land. (In workshopvorm).
- Ondersteuning via coaching en overbrengen van ervaringen, naast de voorouderspreekuren.

On-line activiteiten:

- Pilot van streaming van een lezing bij de afdeling Rijnland is geslaagd. Wel moeten er nog een paar kleine technische probleempjes worden opgelost.
- Adviserende taak en ondersteuning voor de afdelingen die ook hun lezingen willen streamen.
- YouTube kanaal en podcast platform gestart.

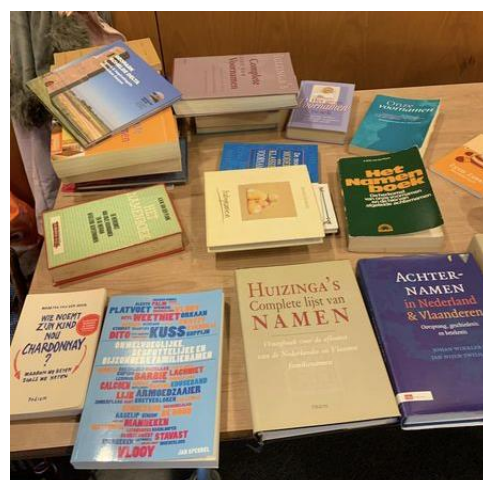
Piet Peeters.

Lezing door Conny van den Eijnden op 16 maart 2024.

Hoe zoek ik de herkomst en betekenis van voor- en achternamen op? Op deze vraag heeft Conny van den Eijnden op boeiende en humoristische wijze een antwoord gegeven. Aan de hand van een presentatie en een groot aantal boeken over deze materie uit haar eigen grote verzameling wist zij de herkomst en de betekenis van onze voor- en achternamen met betrekking tot de genealogie voor het voetlicht te brengen. Allereerst de grote verscheidenheid aan voornamen. De meest voorkomende voornaam is Johannes. Tegenwoordig hoor je ook heel veel buitenlandse voornamen als gevolg van immigratie in de jaren 60 door werk in de mijnen, tuinbouw en schoonmaak. Bekende Nederlanders gebruiken vaak heel aparte voornamen voor hun kinderen. Ook is het een rage om kinderen een voornaam te geven die nog nooit eerder is gebruikt. In het hiernaast genoemde boek is in een aantal vermakelijke anekdotes te lezen hoe de naamkeuze tot stand is gekomen.

Voor de achternamen gelden andere regels. De verplichte vaste achternaam werd begin 19-de eeuw ingevoerd. Veel werd toen aan de voornaam een bijnaam toegevoegd om de persoon te identificeren, bijv. zoon van Jan werd Janszoon en dit werd later Janssen. De achternaam werd ook vaak afgeleid van de vader of de moeder of andere verwantsnamen. Ook veel

achternamen hadden te maken met beroepen, zoals de Bakker, Smits (zoon van de smid), Meester, Pastoor etc. Ook werden vaak 'omgevingsnamen' gebruikt om de afkomst te duiden, bijv. van Dijk, Van de Berg, van Beek, Maas, Zandbergen, Terpstra of van de Broek. Ook werden veel familienamen ontleend aan de naam van de boerderij waar men woonde.

Achternamen afgeleid van karakter en gedrag komen ook veel voor, zoals Nobel, De Wilde, De Zwijger, De Kwaadsteniet, Niemandsverdriet of Bestebreurtje. Frans klinkende familienamen komen hier voor door migratiestromen van vluchtende Hugenoten vanuit Frankrijk rond 1700.

Maar als u nieuwsgierig bent naar de oorsprong en betekenis 'van bijzondere, onwelvoeglijke en bespottelijke achternamen', dan is het hiernaast afgebeelde boek een aanrader. Waarom heet die familie zo en wat is de betekenis van die achternaam? Deze bijzondere achternamen ontstonden vaak door 'het vernederlandsen' van buitenlandse achternamen, door spellingfouten van geestelijken en ambtenaren, door het verkeerd verstaan van een uitgesproken naam. Dat er veel varianten van een achternaam in omloop zijn komt doordat men op gehoor de achternamen opschreef in plaatselijk dialect.

Het was een interessante en leerzame lezing, vol humor gebracht door Conny. Na de lezing was er nog even tijd om te bladeren in de vele boeken die Conny over dit onderwerp heeft verzameld.

Meer informatie over voor- en achternamen is te vinden in De Nederlandse Familienamenbank, opgezet door het Meertens Instituut en bereikbaar via de website van het CBG:

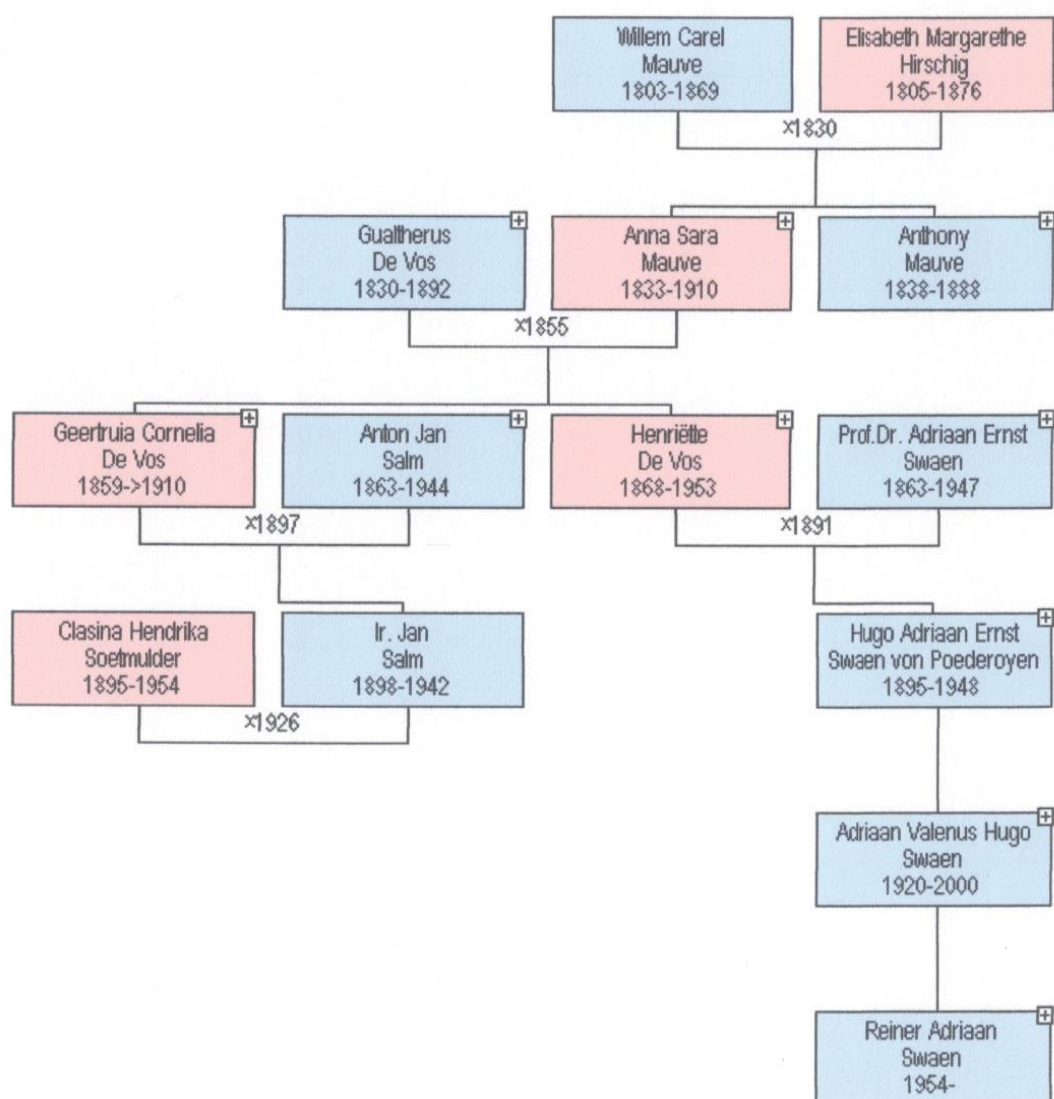
<https://cbgfamilienamen.nl/nfb/index.php>

Piet Peeters.

Ir. Jan Salm. 16 Juni 1898 - 7 maart 1942.

In het archief van de familie Swaen vond ik het aangrijpende verhaal over het leven van Ir. Jan Salm geschreven door zijn echtgenote Clasina Soetmulder, nadat hij was omgekomen tijdens een Japans bombardement in 1942. In onderstaand geneagram heb ik de familiërelatie tussen enerzijds Jan Salm en Clasina Soetmulder en mij in beeld gebracht.

Reiner Swaen.

Op 7 maart verliet de "Poelou Beras" de Wijnkoopsbaai. Dat Java zou capituleeren was toen bekend. Degenen die aan de represailles van de overwinnende Japanners wilden ontkomen en hun talenten en krachten niet ten dienste wenschten te stellen van den vijand trachten dit te bereiken door ter elfder ure Java alsnog te verlaten. Ook Jan heeft deze laatste kans gewaagd. Vóór het uitbreken van de vijandelijkheden was Jan bevorderd tot eerste luitenant voor speciale diensten in oorlogstijd. Toen de oorlog was uitgebroken, heeft hij, uitvoering gevend aan de opdrachten van het departement van oorlog, de destructie ingeleid van olie terreinen en -installaties. Onder meer in Zuid-Sumatra, Soerabaia (Perak-installatie) en Batavia (Priok-installatie). Zonder gevaar voor hem is dit werk zeker niet geweest. Gedurende bombardementen en mitrailleurvuur werden deze voorbereidingen getroffen. Tijdens de werkzaamheden ontsnapte hij driemaal aan den dood. Bekend bij, gehaat en bedreigd door de Japanners, bleef voor Jan geen andere keuze dan nog te trachten Java te verlaten toen dit eiland voor de capitulatie stond. Toen dan ook de Bataafse Petroleum Maatschappij aan verschillende harer employé's, die waardevolle krachten zouden zijn in de handen van de Japanners, voorstelde een poging te wagen om Java te verlaten nog voor de capitulatie, was dit voor Jan het enige juiste wat hij kon doen. Hij moest deze riskante poging wagen om buiten N.O.I.-gebied den strijd tegen den vijand te kunnen voortzetten. Blijven betekende voor hem óf den dood óf werken voor den vijand.

Ir. Jan Salm (1898-1942)

Op 7 maart verliet de "Poelou Beras" de Wijnkoopsbaai en werd enige uren later door 14 vijandelijke vliegtuigen aangevallen en na een bombardement van 40 minuten jammerlijk tot zinken gebracht. Reeds vóór dat de passagiers en équipage in de reddingssloepen of op de vlotten hadden kunnen komen, waren er vele menschenlevens te betreuren ten gevolge van de bomexplosies en het hevig mitrailleurvuur. Onder de geredden van de 3 sloepen, die Sumatra bereikt hebben, was Jan niet; van de drijvende vlotten is nooit meer iets bekend geworden. Niet teruggekeerd van dezen tocht wordt Jan sindsdien als "vermist" vermeld. Heengegaan in zijn volle kracht gaf hij zijn leven en zijn talenten uit plichtsbetrachting en uit groote liefde voor zijn Vaderland!.

Het leven is voor hem geweest vol afwisselingen, rijk aan ervaringen, rijk aan liefde en vriendschap. Met zijn zonnigen glimlach, zijn groote liefde en vertrouwen in zijn medemens, zijn diepe, gevoelige stem,

zijn tintelenden humor, zijn groote welbespraaktheid, won hij de sympathie steeds stormenderhand. Waar hij binnenkwam, bracht hij een sfeer van gezelligheid mee. Hij had belangstelling voor alles en iedereen, hij hield van de menschen, hij vond het prettig menschen om zich heen te hebben, hij

De Poelou Bras op de rede van Vlissingen

stond hem met raad en daad terzijde, hij bood spontaan hulp waar die nodig was, hij spreidde zon en vrolijkheid om zich heen. Zijn vrolijke verteltrant, zijn goedhartigheid, zijn groote gastvrijheid en charmante hoffelijkheid, gepaard aan grooten eenvoud en bescheidenheid maakten hem overal gezien en bemind. Kinderen waren dol op "oom Jan" of "oom Chocolate", zoals zij het meestal noemden.

Wat kon hij boeiend vertellen over zijn kinderjaren; je leefde geheel mee met den kleinen jongen op de Drentsche heide, waar het gezin destijds woonde in het groote blokhuis, toen vader Anton daar werkte aan den eersten spoorweg-aanleg. Je zag hem naar school gaan met zijn jongere broertje, Met sokken voeten in houten klompjes, je genoot van de kwajongensstreken, die ze uithaalden en leefde mee met de belangstelling van de kinderen voor het werk van Vader, die "echte" spoorbanen bouwde. Zelfs het Drentsche dialect, in zijn onverwoestbaar geheugen bewaard, kende hij nog. Dat onverwoestbare, betrouwbare geheugen was een zegen voor hem en met zijn bekende welsprekendheid wist hij met zijn verhalen en humor jong en oud te boeien.

Op verschillende plaatsen in ons land bracht hij zijn kinderjaren door, want vader Anton's werk verplaatste het gelukkige gezin van Haarlem, waar Jan werd geboren, naar Arnhem, Hoek van Holland, Den Haag en Den Helder. In de laatste stad bezocht Jan de H.B.S. Hij deed op zeventienjarige leeftijd eindexamen en werd ingeschreven als student voor mijnbouw in Delft. Gingen in den H.B.S-tijd zijn verlangens uit naar de zee en het zeemansleven, na een reis als scheepsjongen op de wilde vaart naar het vroegere Sint Petersburg in Rusland gedurende een zomer-vacantie, was hij volkomen genezen van zijn verlangens om zeeman te worden. De storm in het Skagerrak, waarbij hij bijna schipbreuk leed, het voor hem ruwe leven onder de bemanning en het kampen met zeeziekte waren factoren, die hij in zijn illusies en verlangens voor de zee, voorbij had gezien.

Na het eindexamen H.B.S. ging hij, op voorstel van zijn ouders, vol enthousiasme naar Delft. Hij kwam aan in 1916 en studeerde af in 1923. De liefde voor de wetenschap, eerst latent aanwezig, kwam in Delft tot volle ontplooiing. Hier In de debating-club perfectioneerde hij de gave van het woord, hier sloot hij vriendschap met clubgenooten, die duurzaam bleek te zijn voor het geheele leven. Hier werd hij een wáár student, een goed student!. Hij is altijd min of meer student gebleven. De studentenjaren waren voor hem de meest zorgeloze, heerlijke jaren van zijn leven. Die Delftse jaren heeft hij nooit vergeten, eerst als student en later als eerste-assistent bij Prof. de Koning Knijff. Toen daarna het praktische werken in de Limburgsche mijnen en in mijnen in Duitschland. Hoe rijk en vol afwisselingen waren die jaren voor hem, hoe leerrijk voor zijn verdere leven. Hij werd een mijnbouwer met hart en ziel! Spijt over zijn beroepskeuze heeft hij nooit gehad. Wel gingen zijn verlangens meer uit naar zoals hij het zelf noemde, het echte mijnbedrijf naar een kolen- of ertsmijn. Het olie-mijnbedrijf, zonder schachten, zonder afdaling en werken diep onder het aardoppervlak, betekende voor hem geen "echte" mijnbouw. Toch had hij, omdat de olie-mijnbouw wetenschappelijk zoo boeiend en nieuw was en zooveel mogelijkheden bood, groote liefde voor het werk in dit bedrijf.

In 1924 ging Jan voor de eerste maal als jong ingenieur naar Indië bij de Jodiumfabrieken te Sepandjang bij Soerabaia. Gevraagd door de Bat. Petr. Mij voor veld-geologisch werk in Atjeh trad hij in 1925 in haar dienst en heeft bij deze Mij. gewerkt tot zijn dood. Na het beëindigen van het veld-geologisch werk werd hij in 1926 als bedrijfs-geoloog te Perlak-Atjeh geplaatst en de Bataafsche stelde hem toen In de gelegenheid zijn huwelijksplannen in vervulling te doen gaan. Begin januari 1928 zond de Mij. hem naar Amerika –Californië– voor een "allround" opleiding in het olie-bedrijf. Na in het einde van 1928 te zijn teruggekeerd in Nederland, werd hij opnieuw naar Indië uitgezonden. Hij werd geplaatst als senior-

bedrijfsgeoloog te Tarakan (Borneo) waar in die jaren het bedrijf in volle ontplooiing was voordat nà den "krach van New-York" de inkrimping begon. In de geologische afdeeling te Tarakan werkten ingenieurs van verschillende nationaliteiten, waarvan de meerderheid Fransch als voertaal bezigde. Hier deed Jan zijn werk in de Fransche taal, als echte francophil was hij in zijn element; met zijn bekende flair voor vreemde talen ging het hem even makkelijk af als in Amerika met het Engelsch.

Na de grote inkrimping van het bedrijf in 1930 volgde een overplaatsing naar het boorterrein Sombodja ten Noorden van Balikpapan. Toen volgden de overplaatsingen elkaar snel op. Sombodja, Sanga 2 ten Zuiden van Smarinda, weer Sombodja om daar de geologische afdeeling vaarwel te zeggen en als adjunct-terreinchef, later terrein-chef de supervisie te krijgen van het technische gedeelte. Na terugkeer van groot verlof werd Kluang --Zuid Sumatra-- zijn nieuwe standplaats. Aldaar werd hij als terreinchef aangesteld van het olie-terrein. Wederom overgeplaatst naar de geologische afdeeling, ging hij in 1934 naar Pladjoe; vijf maanden later naar Pangkalan Brandan op N.-Sumatra in den zelfden tak van dienst. De overplaatsingen schenen elkaar op den voet te volgen, want na nauwelijks 8 maanden te Pankgalan Brandan te zijn geweest, werd Jan weer geroepen om als terreinchef het werk op zich te nemen in Sambodja.

Het Medansche strijkorkest, waarin hij als altist medespeelde, moest hij na een kort genieten van zijn muzikale talenten weer vaarwel zeggen. Muzikaal begaafd als hij was, beteekende viool spelen voor hem een groot genoegen; helaas kon hij door het vele en drukke werk deze kunst niet tot volle rijpheid opvoeren.

In 1938, na een groot verlof van 6 maanden en 3 maanden werken op het hoofdkantoor in Den Haag, werd Rantau-Tamiang ten zuiden van Langsa op Noord-Sumatra onze nieuwe woonplaats. Daarop volgde al spoedig Java. Van Augustus 1939 tot Augustus 1941 werd de supervisie van het exploratie-oliebedrijf van West-Java tusschen Indramajoe en Batavia aan Jan toevertrouwd. Cheribon was zijn standplaats en van daar uit, als centraal punt voerde Jan de leiding van het bedrijf. Niet meer op de olie-terreinen van de buiten-bezittingen, maar wonend in een stad op Java bracht het dagelijksch leven vele opvallende veranderingen. Gemakkelijker door de voordeelen die de stad hem bood, meer omgang met menschen buiten het olie-bedrijf, werden dit heerlijke jaren voor Jan.

Als lid van de Rotary in Cheribon won Jan in korten tijd de sympathie niet alleen van de leden maar ook van vele andere inwoners van de stad. Hoe heeft hij genoten van het leven in die jaren; mooi, belangrijk en verantwoordelijk werk, goede vrienden en prettige omgeving. Toen de oorlog in Nederland uitbrak, hoe heeft hij toen getracht om naast zijn druk en tijdschendend werk ook nog gelegenheid te vinden om voor de door den oorlog getroffen Nederlanders alles te doen om hun ellende iets te verzachten. Hij werd Secretaris van het Roode Kruis, hielp mee aan het organiseren van nationale avonden, spande zich in tot het inzamelen van zoveel mogelijk geldmiddelen tot hulpverlening aan het lijdende Nederland.

In Augustus 1941 besloot de Bataafsche om de plannen tot oprichting van een Middelbaar Technische Olie-school in Indië tot uitvoering te brengen. Jan, reeds lang bekend om zijn groote gave van het woord en zijn talent om moeilijke vraagstukken op de eenvoudigste wijze en in begrijpelijke bewoordingen duidelijk en helder uiteen te zetten, werd voorgedragen aan de M.T.O.S. levensvatbaarheid te geven en het leerprogramma samen te stellen. Beginnend met 22 leerlingen van 19 tot 25 jaar, die eindexamen H.B.S., Lyceum of Gymnasium hadden afgelegd, had deze school op Sanga 2, als het grootste boorterrein, juist één semester voltooid toen op 8 december 1941 Indië den oorlog aan Japan verklaarde.

Naast zijn grote liefde voor zijn werk hadden aardrijkskunde en wiskunde Jan's volle enthousiaste belangstelling. Reizen en trekken, vreemde landen en steden zien, de levenswijzen en ideeën van andere volken van nabij medebeleven en het "eens zelf zien of het werkelijk zóó is als het in de leerboeken geschreven staat", was zijn lust. Aardrijkskunde toetsen aan de werkelijkheid, zoals hij glimlachend kon opmerken, daarheen gingen steeds opnieuw zijn verlangens.

Vele van die illusies zijn voor hem in vervulling gegaan, vele landen heeft hij bezocht, al stonden dan ook nog vele reizen op het programma, die hij niet meer heeft kunnen uitvoeren. Java, Sumatra, Malakka, Siam, Indo-China, China, Japan, Honolulu, Amerika, Zuid-Afrika, Madagascar, Mauritius, Rodriguez, Sint Helena, Las Palmas, Engeland, Frankrijk, Oostenrijk en Duitschland waren reeds doorkruist; nimmer moe en steeds met hetzelfde enthousiasme was hij alweer met plannen bezig voor Australië en Nieuw Zeeland, een reis over land door het oude werelddeel naar Europa, terwijl ook Zuid-Amerika in basis vormde voor reisplannen.

Rijk en vol afwisseling is zijn leven geweest, in stijgende lijn verliep zijn carrière, benijdenswaardig was zijn werk, waarin eveneens zijn enthousiasme en nauwgezette plichtsbetrachting tot uiting kwamen. Maar boven die groote plichtsbetrachting, boven zijn groote ijver, boven zijn enthousiasme om de wereld te zien, staat torenhoog de mensch, die hij was, met zijn groote liefde voor den medemensch en zijn groot vertrouwen in dezen laatste; zijn opoffering voor dien medemensch, zijn groote goedheid en bescheidenheid, zijn zonnige natuur, die ieder omstraalde. Jan was bovenal een goed mens met een onwankelbaar geloof, die leefde volgens de beginselen, die Ds. Wuite hem eens leerde in zijn jongelingsjaren. Hij was een trouwe, lieve echtgenoot en de gelukkige jaren die wij samen waren, zijn de mooiste herinneringen uit mijn leven.

De Voorzienigheid heeft te vroeg zijn leven een einde doen nemen, doch hij leeft onverminderd voort in de harten van hen, die hem goed hebben gekend en die zijn hartelijk medeleven, zijn goedheid en zonnige, vroolijke natuur als in weldaad hebben mogen genieten. In al die harten heeft hij een plaats ingenomen, waarin hij steeds zal blijven voortbestaan.

C.H. SALM—SOETMULDER

Excursie naar het Kadaster Bedrijfsmuseum in Arnhem

Op donderdag 30 mei jl. heeft de Afdeling Flevoland een excursie georganiseerd naar Het Kadaster Bedrijfsmuseum in Arnhem. Wij werden om 10.30 uur ontvangen door Theo Splithof, een oud-medewerker van het Kadaster en tegenwoordig vrijwilliger in het museum. Het Bedrijfsmuseum zit in het kantoor van het kadaster en er werken 10 medewerkers voor rondleidingen en introductie.

Er werd begonnen met een korte presentatie waarin informatie werd gegeven over de geschiedenis van het kadaster. Deze werd uitgebreid toegelicht. In eerste instantie is het kadaster opgericht door Napoleon om het heffen van grondbelasting mogelijk te maken. Later is de focus verlegd naar de rechtszekerheid van eigendommen. Tegenwoordig ligt de focus op zekerheid bieden in eigendom en gebruik, platform voor geo-informatie, partner voor gebruik van de geo-informatie.

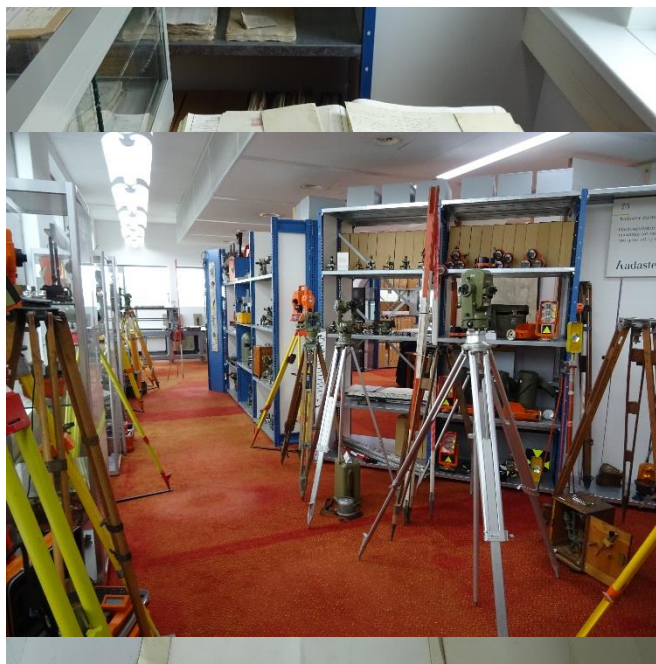
In het museum zijn heel veel boeken te vinden met landkaarten, overdrachtsaktes, hulpkaarten, kadastrale leggers en door landmeters ter plaatse gemaakte schetsen met gegevens. Ook de werkmethode en de gebruikte apparatuur van toen en nu kwamen aan bod en in het museum waren vele hulpmiddelen en apparaten nog te zien die door de medewerkers werden gebruikt.

Links de rekenmachine waarmee de oppervlaktes werden berekend.
Rechts de typemachine voor het maken van aktes.

Theodoliet. Hoekmeetinstrument
Fabrikant Julius Wanschaff Berlin. Diameter Horizontale Rand 35 cm

Meetapparatuur die in vroeger jaren werd gebruikt.

Werktafel van medewerker die de officiële aktes moest inschrijven in de boeken.

Radiaaltriangulator. De Koningh Arnhem 1938.

Dit instrument was bestemd voor het meten van hoeken in het horizontale vlak op luchtfoto's. Hierdoor kon men een driehoeksmeting (triangulatie) uitvoeren om in elke foto paspunten te bepalen in een landelijk stelsel.

Kadastrale kaart van de stad Haarlem van omstreeks 1822

Na ruim 2 uur hadden we zoveel informatie gekregen dat iedereen toe was aan de lunch. We hebben Theo Splithof bedankt voor zijn boeiende en inspirerende verhalen. Bij de gezamenlijke lunch werd nog veel nagepraat en iedereen ging weer heel tevreden huiswaarts.

Piet Peeters.

Foto's: Truus Peeters en Antoinette Timmermans.

Inhoudsopgave

Agenda	2
Vooroudersprekuren.....	3
NGV vrijwilliger in het zonnetje gezet - Peter Bedeker	4
Wapenvelder Jan Rorije in het Oranjehotel	6
Op zoek naar mijn oom Christiaan	9
Lezing van Martin Berendse (met Paul Brood auteur van de Historische Atlas NL).....	15
Borgbrieven	17
Verslag van de Algemene Vergadering van 20-04-2024.....	22
Lezing door Conny van den Eijnden op 16 maart 2024.	23
Ir. Jan Salm. 16 Juni 1898 - 7 maart 1942.	25
Excursie naar het Kadaster Bedrijfsmuseum in Arnhem.....	30
Inhoudsopgave	32
Bestuur	33
Redactie.....	33
Vrijwilligers voor de vooroudersprekuren.....	33

Bestuur

Willy van der Most	voorzitter
Piet Peeters	secretaris en 1-ste afgevaardigde
Maurice Kruijk	budgethouder
Adriaan van den Berg	beheer facebookpagina en 2-de afgevaardigde
Lidy Kutschruiter	lid en notulist

Coördinatoren:

Peter Bedeker	Coördinatie en organisatie Voorouderspreekuren.
Antoinette Timmermans	Planning en organisatie lezingen en excursies.
Nico van der Zwet	Beheer website

Redactie

Maurice Kruijk
Piet Peeters

Vrijwilligers voor de voorouderspreekuren

Almere

Peter Bedeker
Antoinette Timmermans
Piet Peeters
Geert Baas
Truus Peeters
Reiner Swaen (reserve)

Emmeloord

Willem Braam
Jaap van Woudenberg
Harry Kramer
Frank Hop

Kampen

Neel Wijshake

Lelystad

Jonny Serno
Maurice Kruijk

Zeewolde

Nico van der Zwet
Truus Visser
Antoinette Timmermans

Dronten/Swifterbant

Antoinette Timmermans
Fred van der Zwan